Ramazan Sadakası

Tevfik Fikret

Ramazan Sadakası — Tevfik Fikret

İlk yayın: Rübâb-ı Şikeste (genişletilmiş baskı, 1910)

Tevfik Fikret 1915 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır: https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Ramazan_Sadakası&oldid=145485 (revizyon 145485). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

Köprüde

Soğuk, soğuk... acı bir nevha-i teşekkîsi
Yolunda kalb-i hayâtın, gelir enîn-i riyâh;
Soğuk, soğuk... denizin lerze-dâr-ı girye sesi
Eder yüreklere târî bir ihtizâz-ı cenâh.
Delik paçavralar altında bir küçük seyyâh...

"Efendiler, ne olur? Ben fakîrim işte..." sükût;
"Efendiler, acıyın..." pür-vakâr ü bî-ârâm
Efendiler geçiyor; yavrucak soluk, mebhût,
Nazarlarında hazîn bir edâ-yı istirhâm,
Çolak eliyle verir her geçen hayâle selâm.

"Efendiler, ramazandır... mübârek akşamdır..."
Zavallı tıfl-ı sefâlet, zavallı ömr-i tebâh!
"Efendiler, acıyın, ben garîbim işte..." Hayır,
Akın akın geçen erbâb-ı i'tizâz ü refâh
Eder bu kirli, bu yırtık sedâdan istikrâh.

Soğuk, soğuk... asabî darbelerle bir yağmur
Ufukta parçalanan bir sehâba hiddetle
Gelip likâ-yı zelîl-i hayâtı kamçılıyor.
Soğuk, soğuk... bu tahammül-gezâ burûdetle
Çocuk harâb olacak; âh, ey saâdetle

O süslü haclelerin sîne-i muattarına
Koşanlar! İşte bir insan ki inliyor nefesi;
Bakın şu sıska, şu çıplak, şu iğri kollarına;
Bu artık işleyemez... Hisse-i mesâîsi
Sizindir işte; verin, susturun bu hasta sesi!